

DOMOVINA

Muhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Domovinski zakon.

Minuli teden je bilo v državnem zboru posebno važno glasovanje. Glasovalo se je o tem, če se preide o domovinskem zakonu v podrobno debato. Nekateri nemški poslanci so predlagali, naj se vladna predloga zopet izroči odseku. Ta predlog se je pa odklonil s 195 proti 76 glasovi. Pravi namen pa ni bil morda v odseku načrta zakona izboljšati, temveč le preprečiti, da se ne reši v letošnjem zasedanju.

Najhuji proti novi uredbi domovinske pravice so bili krščanski socialisti. To se malo vjema z njih govorjenjem o skrbi za nižje stanovalce. Sedanji domovinski zakon je bil vendar jedna največjih nadlog za delavce. Celo življenje je delavec delal v mestih, z delom svojih rok pospeševal mestno blagostanje, a ko se je postaral, so ga pa z odgonom odposlali v domovinsko občino. Še žalostnejša osoda je čakala vdove revnih delavcev. Ko je umrl mož, poglali so njo z nedoraslimi otroki v domovinsko občino pokojnega moža, kjer je ni nikdo poznal. Kako so jo ondu gledali, si lahko mislimo. Po našem mnenju bi vsak krščanski socialist moral gledati, da se odpravijo take žalostne razmere.

Seveda kdo poreče, da krščanski socialisti niso proti pravični premembi domovinskega zakona, temveč le gledajo, da se dunajska občina preveč ne obremeni. Radi bi zvalili breme le na državo. Z drugimi besedami, radi so krščansko-socialni, a le na stroške drugih. Ko so morale revne kmetijske občine nad 70 let prenašati bremenja za tiste, ki so pustili svoje moči v mestih, se ni nikdo spomnil, naj se preskrbovanje ubogih izvrši na državo ali deželo, a sedaj, ko se od mest zahteva, naj izpolnijo svojo dolžnost, se pa zastopniki bogatega Dunaja branijo prevzeti preskrbovanje tistih, ki so na Dunaji obrabili telesne moči, in se kliče država in dežela na pomoč.

Ko bi se zastopniki kacega manjšega mesta branili, bi jim ne zamerili, a sramotno je pa za bogati Dunaj, kamor se stekajo zakladi iz vse države.

Sicer pa to moramo omeniti, da je tisto vzdihovanje mestnih poslancev o bremenih, ki se mestom nalože, povse neutemeljeno. Tisti ljudje, katere prevzamejo v domovinstvo, tako ne pripadajo nakrat preskrbovanju ubogih. Prvih deset let bodo mesta jako malo čutila novo breme, in kmetiskim občinam se bode ta čas tudi le malo bremen odvalilo. Še le čez 20 ali 30 let bi mesta dobila vse breme na svoje rame. Do tedaj je še daleč in tačas se bode pa že preskrbovanje ubogih gotovo znatno preustrojilo. Vpeljalo se bode že preskrbovanje za starost. Skušnja uči, da kadar je treba kaj storiti v prid mest, se ne odlašajo, a za kmeta se pa nikdo ne zmeni.

Sicer se pa moramo spomniti neke stvari, katero je omenil poslanec dr. Fux v državnem zboru. V Nemčiji ima delavec pač lahko, v mestih ne dobi domovinske pravice, a občina je dolžna ga podpirati, če je v potrebi, ako je v nje posloval samo dve leti. Torej v Nemčiji dovoljujejo mesta po dvehletnem bivanju isto, kar bode kdo pri nas mogel pridobiti še le v desetih letih. V Nemčiji je industrija drugače razvita, kakor v Avstriji, ljudje bolj gredo v mesta, a vendar mesta zaradi podpiranja ubogih ne pridejo na boben, temveč se vedno bolj razvijajo.

Naravnost smešne razloge so navajali proti preosnovi domovinske pravice. Dr. Scheicher je skušal dokazati, kakšno škodo bodo imele občine na Dolenjem Avstrijskem, zlasti pa Dunaju, ker bodo Židje še bolj prihajali iz Galicije. To je pa že smešno, če kdo trdi, da bodo Židje zaradi borih 20 kr., ki jih dobi na Dunaju kdo ubožne podpore na dan, se priseljevali na Dunaj. Na Dunaj Židje vleče trgovina in bodo prihajali, bodi si domovinski zakon tak ali tak. Na to gotovo noben Žid ne misli, ko pojde na Dunaj, da bode

na stare leta moral živeti od občine. Nobeno mesto v Avstriji ubogih tako ne preskrbuje, da bi to ljudi privabljal. Mestni zastopniki so se pred ponašali, da svoje uboge bolje preskrbujejo, kakor kmetje, a v resnici se pa mnoga mesta nimajo dosti ponašati pred kmetiskimi občinami.

Narodni Nemci so pred vsemi iz političnih ozirov ugovarjali vladni predlogi. Boje se, da bodo Čehi v nemških mestih odločneje zahtevali svojih pravic, kedar bodo domačini. Nekoliko je morda v tem resnice. Na Dunaju se je vlada sklicevala na to, ko so Čehi zahtevali, da se jim preskrbi češka šola, da dunajsko češko prebivalstvo ni tako stalno naseljeno, da bi se na to moglo ozirati. Če bode pa na Dunaji na deset-tisoče Čehov domačinov, ta izgovor več veljati ne bode mogel. Na Moravskem bode tudi vplivala na volitve preosnova domovinske pravice. Ondu so v kmetiskih občinah pri določevanju števila volilnih mož jemlje v poštev le tisto prebivalstvo, ki ima v dotični občini domovinsko pravico. Tako volijo Vitkovice le jednega volilnega moža, dasi štejejo 11000 prebivalcev, mej katerimi je pa le 300 domačinov.

Kako nenaraven je sedanji domovinski zakon, kaže posebno neki slučaj, katerega je navedel poslanec dr. Fux. V neki občini na Gorenjem Avstrijskem je neki posestnik bil že devet let župan, pa še ni imel domovinske pravice. Potem je prosil zanjo, a mu jo je občinski zastop odrekel. V dotični občini so pa v vsem občinskem zastopu samo neobčani. Nujna je potreba, da se naredi konec takim razmeram, in nadejamo se, da se sedaj to zgodi. Zakon še končno ni rešen, a upati je, da se ugodno reši, posebno ker tudi vlada priganja. Omenimo, da je vlada se izjavila proti temu, da bi se za domovinstvo pobirala kaka pristojbina, da se pravi namen zakona ne pokvari. Seveda, če bi se mestom pustilo pobirati pristojbino in jo samovoljno določevati, bi že poskrbela, da bi noben

LISTEK.

Izlet na Veliko kapo.

Opisal Pohorski.

„Na goro, na goro,
Na sirmo vrh;
Tje kliče in miče
In vabi srce!“

Največje hrepenenje moje je, ogledovati kraje naše mile domovine. Želel bi prepotovati celo Slovenijo, opazovati kraje in spoznavati ljudi, naš ljubi narod! Ker mi pa osoda tega ne pripusti, zadovoljiti se moram s tem, da z gorske višine pregledujem našo zemljo, enako kakor kmet iz porobka ogleduje njivo. Tukaj se oči napasejo in želje nasitijo!

Že večkrat sem kot sin Pohorja, obiskal njeno površje, zlasti „kraljico“ Veliko kapo. Vendar kaj krasnega se človek nikoli ne nave-liča, zopet in zopet bi rad gledal in občudoval. Takšna krasota pa je ogledovati solnčni vzhod iz visoke gore, kakor potem tudi razgled krajev. Enakih mislij z menoj so bili tudi trije mi tovariši in sklenili smo odločiti dan za skupen izlet

na Veliko kapo, kar smo storili dne 26. julija tega leta.

Ni se še oglasil zjutraj petelin, vsaj še niti dve ni bila ura, kar poropče tovariš na okno: hajd na noge! Mililo se mi je še toplo gnezdo, grozilo se mi je kar v črno noč, ali kaj hočem? V dveh urah bode solnce že kukalo izza vzhoda ond pri sv. Duhu na Ojstrem vrhu, takrat moramo biti vsaj že blizo, če ne na vrhu Pohorja. Ta misel me vjunači, mahoma je obleka na meni, kakor tudi obuvalo. Več časa zahteva torba, ker zamudil sem jo zvečer še napolniti. Skočim v podstrežje po par klobas, enako tudi v klet po „flaško najboljšega“. Kmalu je torba „napokana“, na hrbet z njo, dolgo gorjačo še v roke, pa hajdi v temno noč.

Tovariši so med tem že odlezi, zanašaje se, da pot najdem sam, prej ali slej jih dojdem, pa da se „nočnega strahu“ ali „škrata“ tudi ne bojim. Kot pravi turist mahnem jo z velikimi koraki po znani poti navkreber, da je kaj. Mislim sem, vsaki čas jih moram doiti, ali ni hotelo biti res. Pri podružnici sv. V. — ko sem že dobro uro se potil, pa zvem, da so že pred pol ure

naprej. „No to so vam pravi zajci, godrnjam, morda mislijo, da sem jaz tisti ki v „cajtengah“ čez zajce šinfam“, tako se me boje. Sedaj pa naravnost na goro, ond mi ne morejo več uiti! Rečeno, storjeno, ali nekaj vendar pokaženo. Nisem bil še na vrhu, marveč za uro hoda nižje, ko je že prilukalo solnce izza gor, — seveda ono ni iskalo klobas za južino niti menda torbe mu ni trebalo nositi, kar vse je mene zamudilo. „Pa bi moral res vstati nič prej kot v polnoči, da hočem biti v polu štirih na vrhu“, tako si mislim, brisaje pot iz čela. „Čaj drugokrat jo drugače ukrenemo! Gremo raje po zimi, ko ni tolike vročine, pa solnce dremlje do blizo osmih, takrat ga prehitimo.“ Takšne maščevalne misli so me obhajale, ko sem jo zopet „cvrinal“ s svojo torbo „iz klanca v breg“.

Nekaj me je vendar tolažilo, namreč to, da nisem srečal ves čas nobene ženske. Ženska, če ti prva v jutro nasproti pride, to ti je gotovo nesreča tisti dan! Če ti vreme ne nagaja, pa se ti kaj raztrga ali pokvari, ali pa te vsaj čevljev „freta“, nekaj mora biti. Hvala Bogu, ženske ni, tudi nesreče ne bo!

nepremožen človek ne dobil domovinstva. Ker ima vlada resno voljo, bode pač tudi gospodska zbornica stvar hitro rešila in uresničilo se bode, za kar se poganjajo kmetske občine gotovo že dvajset let.

Proč s polovičarstvom.

Naši nasprotniki običajno ne poznajo nobene ozirnosti. Pri volitvah gotovo vsi pridejo in dajo glasove največjemu slovenskemu nasprotniku. Če se gre za kako slovensko šolo, se upirajo do poslednje stopinje. Le pogledimo Italijane v Gorici in v Trstu, ali pa naše Nemce. Proti celjski dvojezični gimnaziji so se borili z vso odločnostjo do zadnjega.

Pri volitvah običajno pridejo vsi nasprotniki; dočim smo med nami pri zadnjih volitvah v štajerskih mestih opazovali največjo mlačnost. Celo slovenski izobraženci in pa člani čitalnic niso šli povsod volit. Posebna narodna mlačnost pokazala se je v Ptuiju, pa tudi v Celju ni bilo vse, kakor bi moralo biti. Naši nasprotniki gredo volit kogar jim stranka priporoča; pri nas je pa kdo ve koliko ozirov. Ta se boji komu zameriti, onemu narodni kandidat ni všeč, rajši bi bil imel koga družega. Temu ni všeč, če je doktor drugemu ne, če je kmet in tretjemu ne, če je obrtnik ali trgovec.

Nekaj narodnih mož je pa, ki iz rodbinskih zvez z Nemci ne gredo volit, dočim bi težko dobili Nemca, ki bi iz ozira na svoje slovenske sorodnike od volitve izostal. Ta narodna mlačnost in neodločnost je kriva, da v štajerskih mestih tako počasi napredujemo, da skoro nazadujemo.

Mari ni žalostno, da, celo sramotno, da se v Mariboru ne upamo svojega kandidata postaviti, ko je vendar baš v Mariboru že pred četrtsotletja bilo živahno narodno življenje, živahnejši nego sedaj.

Poglejmo nemške uradnike, nikjer ne skrivajo svojega narodnega prepričanja, posebno pa ne ob volitvah; kar je drugače pri slovenskih. Ta ali oni se narodni dolžnosti odtegne.

Če imajo naši nasprotniki oddati kako mesto, oddajo je gotovo odločnemu svojemu prištau. Drugače je pri nas. Večkrat odločujejo drugi uplivi in na tako mesto pride oseba, ki je v narodnem oziru mlačna, ako nam ni povse nasprotna. Seveda vselej se ne moremo izogniti, da ne bi imenovali kakega nezanesljivega, a v večini slučajev je pa to mogoče, ako smo le količkaj previdni. Slovenci nimamo oddajati mnogo mest, zato pa moramo gledati, da vsaj te oddamo odločno narodnim ljudem. S takim postopanjem si pridobimo le spoštovanje. To pa bode imelo tudi dober vpliv. Marsikdo bi si ne upal tako kazati svojega nemškega mišljenja, ko bi videl, da pri slovenski odločnosti mu pa to utegne biti kedaj še na potu. Tacih napak pa ni samo pri nas, nahajajo se tudi drugod pri Slovencih.

Izvedeli smo, da se je v Ljubljani nedavno oddajala služba učiteljice na slovenski dekliški šoli. Med prosilkami je bila odločna Slovenska, jako dobro kvalifikovana, a slovenski mestni šolski svet je podelil službo drugi prositeljici, ki

je slabše kvalifikovana, ki je pa slučajno hči vladnega šolskega poročevalca, o kateri je znano, da je v narodnem oziru povse mlačna. Res, da prva prosilka v kratkem dobi podobno mesto, a mi mislimo, da bi bilo vendar umestnejše, da se je dobri Slovenci in bolje kvalifikovani dala prednost. Nemci, dokler so imeli v Ljubljani mestno upravo v rokah, bi gotovo ne bili slovenskemu prosilcu dali prednost, naj bi bil tudi bolje kvalifikovan kakor nemški.

Mnogi mislijo, da bodejo Nemci nam prizanesljivejši, ako mi z njimi prizanesljivejše postopamo. Skušnja nas uči, da kaj tacega od naših narodnih nasprotnikov nimamo pričakovati. Nemci so le toliko predrznejši, če vidijo da se jim ne upamo prav po robu postaviti.

Če hočemo kedaj priti do svojega smotra, popustiti moramo tisto polovičarstvo in povsod se pokazati odločno narodne. S tem ne rečemo, da bi kdo moral svojo narodnost povsod na trg nositi, temveč v pravem trenutku naj se pokaže celega moža, ki popusti vse druge ozire, kadar gre za naše narodne koristi. Slovenci seveda nismo na tisti visočini, da bi mogli brez škode za naš narodni napredek biti popustljivi. Zatorej proč s polovičarstvom! bodi naše geslo.

Celjske novice.

(Občni zbor celjske čitalnice) vrši se v četrtek dne 29. t. m. ob 8. uri zvečer v starih čitalniških prostorih v Strauss-ovi hiši. Med drugim je na dnevnem redu tudi sprememba pravil, za kar je potrebna dve tretjini glasov. Prosiijo se tedaj vsi čl. gg. člani, da se tega zborovanja zagotovo udeležijo, da bode moč izvršiti dnevni red.

(Okraj. šol. svet celjski) zaukazal je v zadnji svoji seji na podlagi zakona od 8. feb. 1869 in 2. jan. 1873 vsem podrejenim kraj. šol. svetom, kateri v svoj proračun niso postavili nobenega zneska (ali pa premalega) za šolarsko knjižnico, da preliminarajo dovoljne zneske. — V korist mladine in našega slovstva je želeli, da storijo vsi okraj. šol. sveti tako.

(Občni zbor) „Podpornega društva nižje gimnazije v Celju“ bode dne 31. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne. Zborovanje vrši se v konferenčni sobi, Šolske ulice št. 21, v II. nadstropji.

(Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“) dovolile ste prispevke občine Vransko 40 kron in Sevnica 50 kron.

(Znižano vožnino) v drugem in tretjem razredu je dovolilo železniško ministerstvo dijakom, kateri se pod vodstvom svojih profesorjev peljejo na kak izlet.

(„Slovenski Gospodar“) piše, da ga „preganjam“. Dolžil me je po krivem, da obračam „plašč po vetru“ in da sem na Svetčevi slavnosti zmerjal „klerikalce in kaplančke“. Poslal sem mu popravek, pa ga ni hotel natisniti in tako poravnati meni storjene krivice. Krivico popraviti je dolžnost krščanska, dolžnost vsakega poštenega človeka; posvetna postava jo nalaga časopisom v obliki „popravka“. „Slov. Gospodar“ ni hotel popraviti meni storjene krivice; moral sem zato proti njemu na pomoč po-

klicati posvetno oblast. Vse časopise zavezano je sprejemati popravke. „Sl. Gospod.“ je meni jemal dobro ime, on je mene preganjal. Zdaj pa ječi, kakor bi ga preganjal jaz, ki samo branim svojo čast! Žalostno je dovolj, da me je v tem prisilil „Sl. G.“ na sodniško pot, ker ni hotel krščansko poravnati svoje krivice nasproti meni.

Dragotin Hribar.

(Strašno jih jezi) nemške prireditelje razstave sadja v Celju, da se jim ta ni povoljno obnesla in se Slovenci niso hoteli vvesti na njih limanice. Bijejo, sikajo in razlivajo svoj žolč na slovenska glasila, posebno pa še na našega urednika Dragotin Hribarja. Ker pa navadno taki spisi v celjskem nemškem lističu niso brez laži, zato bi se bilo čuditi, ko bi bila sedaj izjema. Dragotin Hribar je res pisal v Št. Jurij ob j. ž. ondotnemu predsedniku sadjerejskega društva in mu sporočil, kako da misli Savinjska dolina. Ta gospod kot član komiteja za prireditev sadne razstave, pa mu je tudi res odgovoril, da mu ni prav, da se je gibanje še le sedaj začelo in piše, da bode pri seji predlagal, da se razstava preloži. Toliko celjskemu nemškemu lističu v pojasnilo, da popravi laž v zadnji njegovi številki.

(Nesramne pisave) v celjskem lističu „Deutsche Wacht“ smo vajeni že od nekdaj. Zaničevana je ta pisava in sicer ne samo v slovenskih krogih, nego tudi pri pametnih Nemcih. Cvet nemškega sloga pa nam podaja predzadnja številka „vahtarice“. Opozorili bi na to pisavo vse, ki delajo nemško propagando po naših krajih: to je pristna nemškutarska pisava, iz nje se zrcali nemška kultura v solnčnem svitu. To bi bilo nekaj za nemške šole po naših krajih in za naše „Studentenheime“, boljše kakor vse učne knjige. Ko bi hoteli dotični članek na slovenski jezik preložiti, v resnici pošli bi nam slovenski izrazi za vse „fine“ psovke. Besede, kakor „Schundblatt“, „hundsgemein“, „Gaunersprache“, elende Schurken, verblüdet, versoffen, D... itd. se kupičijo v tem članku. To je pisava vredna tega lističa in vredna klike, ki se je poslužuje. Le tako naprej!

Spodnještajerske novice.

(Duhovniške spremembe.) Župnija v Št. Jurji ob juž. žel. podeljena je č. g. Vincencu Plaskan-u, župniku v Zibiki. Provizorjem v Zibiki je pa imenovan ondotni kaplan č. g. Jakob Kranjc. Razpisana je župnija Zibika do 1. decembra 1896. Patron kapitel v Novemestu.

(Spremembe pri učiteljstvu.) G. M. Levstik, učitelj v Št. Andražu (Šoštanj), postal je nadučitelj na svojem mestu; g. Fr. Zemljčič, učitelj v Št. Vidu (Slovenjgradec), pride za učitelja v Luče (Gornjigrad); gđc. Am. Pirh, podučiteljica v Št. Vidu (Ptuj), pride za učiteljico k Sv. Petru (Radgona); gospa Balbina baron Wittenbach (iz Št. Jurja pod Tabrom), nadomestuje obolelega g. A. Brezovnika v Vojniku.

(Volilni shod v Trnovljah), kateri je bil naznanjen za preteklo nedeljo, se ni mogel vršiti, ker je g. Jernej Kopolšek, ki je shod pri okraj.

Kakor da bi meh pihal, ves poten jo „lajzam“ že blizo vrha. Sedaj mi začne pa še drugi sitnež se oglašati, češ, da danes mu še nič nisem dal „fruštka“. Ves jezen nad toliko predrznostjo odprem torbo pa raztrgaje jedno klobaso in nekaj kruha, ga potolažim. Ravno ko torbo zopet optam, oglasé se v obližju tovariši, katere sem menil iti iskati prav na vrh.

Te sirote so si danes pa še bolje zaslužili kosilo, nego jaz. Ob solnčnem vzhodu bili so že prav pod Malo kapo, dobre pol ure proti severu od Velike kape. Od ondi so gledali prizor solnčnega vzhoda nazaj po gorah in dolinah. Megla v dolini jim je sicer marsikaj zakrila, ali prizora tega niso mogli prehvaliti. Tam v kotu rumeno solnce obdano od tankih bliščečih meglic pozlati mahoma vse obzorje, megle v dolini bliščeče zde se ti nekakim jezerom podobne, iz katerih mole vrhovi gor enako otokom. In to je vse prozorno, videti vse prijetno! Zive barve temnih gozdov, zelenih travnikov, rumenih njiv in belih hiš, kar očarajo človeka pri gledanju. Kdor tega ne verjame, naj poskusi, žal mu ne bo!

Od strani Male kape so toraj došli tovariši

na Veliko kapo, kamor sem se jaz naravnost napotil. Par streljajev pod vrhom so vsi premočeni od pota našli kup starega sena in štorov, pa so zakurili s tem, da so se malo ogreli. Ravno so ga vlekli iz steklenic, ko sem došel v njihov družbo. Kmalo se po bratski vkup naložimo, na to pa torbe skrijemo v grmovje in „urežemo“ jo na vrh.

Velika kapa je jako ploščnata gora na vrhu. Kac'h deset oral vrha gore je skoraj raven, pa gladek brez kamenja. Obraščena je vrh največ s planinskim mahom, med katerim štrli tu pa tam kakšna rastlina na dan. Nižje doli v zavetji rasto (kakor običajno na vrhovih planin) razne planinske trave in zelišča; „boloh“ (planinsko seno ima od te trave ime, ime trave pa v naših knjigah na morem najti); arnika, zlato jabelko, encijan, „čmerika“ itd. Nižje doli pa že najprej se vtabori grmovje, smreke, jerebice, bukke, javerja itd. Le hojka (jelka) je najbolj boječa, ona ostane navadno v zavetji, na vrh ji je prehudo.

Krasna si planina ti, žali Bog da v letu le tako kratko časa! Konec maja še dostikrat nisi zelena, z oktobrom pa že veneš enako starej

ženici! Ali med tem časom je v tebi življenje, sveže, živo in čilo! Cvetlice in sploh rastline poganjajo z dvojno močjo, drevje se žuri v rasti, vmes se razlega petje ptičev kakor v dolinah le pomladi, studenci žubore, hladen vetrič vse oživlja. To je življenje narave, med tem ko v času poletnem v dolinah vse medli gorkote in — lenobe? — Ni čuda, kdor okusi to prijetnost rad je pride iz daljnih krajev uživati še večkrat!

Na vrhu Velike kape toraj smo, 1542 m. nad morjem. Moji sodrugi so utrujeni, da jim že razgled vsled neukretnega vremena malo dopada. Pa je res vreme nam danes na vrhu malo ugodno. Ne samo, da nam z vetrom nešena megla zapira razgled na daljne nam zanimive kraje, kakor v Solčavske planine, Savinjsko dolino tudi v Šaleško in Slovenjegraško dolino nam jako kazi. Vrh tega nas brije netopel veter, noseč vsaki hip meglo okrog nas. Tla so vsa rosnata, da smo že dobro premočeni, vendar to je že navada zjutranja, potrpiamo da megla odide! V tem se dva tovariša uležeta — kar sicer v tem položaju ni zdravo, jaz in jeden pa se umakneva dober streljaj proti večeru v zavetje.

nem glavarstvu naznanil, dotično vlogo en dan prepozno vložil, in je zaradi tega okrajno glavarstvo shod prepovedalo. Zaradi tega tudi ni smelo biti nobenih govorov. Zbralo se je pa precej različnih slovenskih posestnikov pri vulgo Ložnarju. Na koncu prišla je tudi mala tolpa vinjenih barab in nemškutarskih podreptnikov, kateri so v sosedni sobi začeli kruliti. Ker ni bilo zborovanja, se je pustilo, naj krulijo, seveda v drugem slučaju, ko bi bilo zborovanje, bi kruleži hitro sfrčali na zrak, — kjer bi lahko premišljevali o resnici, da nemškutarska sodrga naj ne hodi zgage delat Slovincem. — Kar pa trosi okoli „miren mož“ in njegovi privrženci, je pa grda laž in ve vsakdo, ki je bil ta dan pri Ložnarju, da je zlagano od prve do zadnje besede.

(Volilni shod v Škofjivasi pri Celji) vrši se, kakor smo že poročali v nedeljo dne 25. t. m. ob 3 uri popoldne v gostilni pri g. Valentin Koželju p. d. pri Lončarju. Volilci pridite v obilnem številu.

(Iz Škofjevsi) se nam piše: Prihodnji ponedeljek in torek bo občinska volitev v naši občini. Volitev bo prav živahna, kajti nemškutarija, katero smo Slovinci vže parkrat prav pošteno naklestili in namlatili, hoče zopet glavo po koncu spraviti. Naš „miren mož“ iz Škofjevsi, hotel je namreč postati občinski tajnik, ker ga za župana niso marali; pa njegova namera se ni posrečila. Začel je toraj riti in zabavljati, poiskal in zbiral vse stare nemškutarje, bezljal po občini, šuntal proti sedajnemu občinskemu odboru in proti Slovincem, ter govoril in kvasil okolu, kakor da si jezik vsaki dan trikrat z oljem namaže. No prepričani smo, da bode ves trud „mirnega moža“ zastoj. Zavedni slovenski volilci naše občine bodo v ponedeljek in torek pokazali, da je up nemškutarjev, da bi oni gospodarili v naši lepi slovenski občini, jalov, da so časi minuli, ko je Okorn bil župan v Škofjivasi, in da takih časov, da bi bil kak Martin Premšak tajnik ali župan v Škofjivasi ne bo nikoli!

(Slovenski volilci za občinsko volitev v Škofjivasi pri Celji) zbirajo se dne 26. t. m. ob pol osmi uri zjutraj pri g. Valentin Koželju p. d. Lončarju od koder se podajo skupno na volišče.

(Zoper vojniškega župana) M. Stallnerja uložili so trški davkoplačilci slodečo pritožbo na c. kr. okr. glavarstvo. „Občinskega reda za Štajersko vojvodstvo, razglašene z zakonom z dne 2. maja 1864, šte. 5 dež. zakonika paragraf 14 slove: „V občinskem starešinstvu je župan in vsaj dva občinska svetovalca.“ Nadalje veli paragraf 34. občinskega volilnega reda za Štajersko vojvodstvo, razglašene z zakonom z dne 2. maja 1864, šte. 5 dež. zakonika: „Za starešine morejo biti izvoljeni samo odborniki. Vendar v starešinstvu ne morejo priti tiste: 1. Kteri ne stanujejo v občini, 2. (uradniki, dokler služijo in 3. duhovniki). Naš župan Moritz Stallner pa ne stanuje v naši občini, ampak v sosedni občini Škofjivasi h. št. 4. Njemu toraj deželna postava brani in prepoveduje, biti župan vojniški: Pro-

simo toraj, slavno c. kr. okrajno glavarstvo blagovoli potrebno ukreniti, da dobimo župana takšnega, ki bode v naši občini stanoval in ki ga postave dopuščajo.“

(Na Črešnjicah pri Vojniku) se je te dni dogotovilo novo prav lično in praktično uravnano enorazredno šolsko poslopje, ki stane 6000 gld. Dne 12. t. m. se je taisto uradno pregledalo in odobrilo. Prav zvesto so izvršena zidarska dela ter priporočajo zid. mojstra M. Legvart a; nikakor pa ne moremo tega trditi o mizararskih delih. Dotični mizar naj pomisli, da si s takimi površnimi izdelki dela ne le sramoto, nego jemlje si tudi nadaljna naročila.

(Ogenj.) Dne 21. t. m. je pri Koka-u v Lokah pri Mozirju pogorel živinski hlev. Vrlim ognjegascem mozirskim, kateri so bili takoj na pogorišču, gre hvala, da se je ogenj omejil in da niso pogorela tudi druga poslopja v bližini. Zažgali so baje cigani, ki se kar trumoma klatijo po okolici.

(Načelnikom okraj. zastopa v gornjegradskem okraju) je izvoljen g. Anton Goričar, c. kr. poštar in župan v Mozirju.

(Laški okrajni šolski svet) izrekel je svojo pohvalno priznanje za izvanredno dobre in povoljne učne uspehe obema šolama na Vodi in šoli v Trbovljah in odredil, da se naj to priznanje izreče vsemu učitelstvu na dotičnih šolah. — Za škrlatico začeli so tukaj otroci močno bolehati, zato ukazalo je okraj. glavarstvo I. razred na deklški šoli zapreti.

(Konjice.) (Slabo gospodarstvo.) Ozkotirna konjska železnica se ne spleča in mora k tej železnici okraj vsako leto 4000 gld. doplačati. To se imamo zahvaliti nemški večini krajnega zastopa, ker Slovinci v tem zastopu bili so proti ozkotirni železnici, češ: hočemo imeti normalno in potem zvezo Dravograd-Zaprešič ali pa nič. — Ali prišla je še hujša nadloga za konjske tržane. Trška občina šteje 1361 prebivalec in sicer 904 Slovincem in 457 Nemcem(?) — Ti zadnji so si s pomočjo znanega nam prijatelja g. dr. Wagner-ja, bivšega okrajnega glavarja v Celji in večinoma drugih gospodov, ki tudi ne plačujejo občinskih doklad v Konjicah, izposlovali nemško šolo. Akoravno so imeli le 3600 gld., hoteli so si zidati nemško šolo za 25.000 gld. K temu denarju bi morali Slovinci, ki so največ davkoplačevalci največ vložiti, akoravno nemške šole ne potrebujejo. Vložili so toraj 1894. leta nov protest, ki se je pa od deželnega šolskega sveta meseca maja 1896 rešil, tako, da se mora novi načrt napraviti in šola zidati z malimi stroški. Poprej, ko smo ta načrt dobili v roke meseca maja 1896, je krajni šolski svet na svojo roko stavil šolo in potrebuje za njo baje 22.000 gld. Blizo 4000 gld. ima, 6000 gld. dobi od nemškega „Schulvereina“ in za 12.000 gld. prosil je pri hranilnici v Konjicah. — Akoravno krajni šolski svet niti opravičen ni, delati dolgove na račun konjskih prebivalcev, se mu je to posojilo vendar dovolilo in sicer v seji okrajnega šolskega sveta, kateri je predsedoval novi gospod okrajni glavar. Vprašati moramo. Kdo bode

obresti od tega posojila plačeval? Večinoma slovenski prebivalci, ki so proti tako veliki stavbi protestirali!? Zakaj se na naš protest ni oziralo in zakaj se ni stavba napravila le iz svote katero ima krajni šolski svet na razpolaganje? Kako more krajna hranilnica dovoliti na stavbo, ki je vredna 15.000 gld., 12.000 gld. posojila? Iz tega se zopet vidi, kako so „zatirani“ ti ubogi Nemci pri nas na Štajerskem in kako gospodarijo z našimi okrajnimi in občinskimi dokladami. Ako pa vse naše pritožbe ne bodo nič pomagale, prosili bomo naše poslance, da se ta očividna krivica razpravlja v državnem zboru.

(Pevsko društvo v Konjicah.) V nedeljo 11. t. m. se je v gostilni g. Sutura v Konjicah ustanovilo „Slovensko pevsko društvo“. Stori se je s tem veliki korak naprej in če bodo Slovinci v Konjicah zmirom tako napredovali, bo vendar potem enkrat zadnja ura bila za naše nasprotnike. Dovolj so si nasprotniki prizadevali, to podvzetje podreti, pa trdnost Slovincem je zmogala! Vsa slovenska pevška društva se prosijo to ustanovitev vzeti na znanje in če mogoče podpirati to mlado društvo s sekiricami!

(Iz Šaleške doline.) V zadnji šte. „Slov. Gospodarja“ nas je iznenadila novica, da snujejo vrli slovenski domoljubi (najbrž tisti, ki so baje iz čitalnice izstopili) novo „Kmečko bralno društvo v Šoštanj“. V Šaleški dolini je zadosti društev, kakor čitalnica v Šoštanji, „Kmečko bralno društvo“ in „poddružnica sv. Cirila in Metoda“ v Velenji. Želeli bi bilo, da bi le ta društva složno delovala in se krepko podpirala. V Šoštanji nam čitalnica zadostuje; vrliga domoljuba, ki hoče pri novem bralnem društvu prvo vlogo igrati, čaka hvaležnejše polje pri Sv. Duhu v Ravnah. Tam bode tako društvo vsaj tistim v korist, ki so Šoštanji preoddaljeni. Pri nas je že na drugi strani prepira dovolj, tiste boleznipa, ki razsaja na Kranjskem, ni treba trositi po Šaleški dolini. Upamo, da to bralno društvo ostane samo le na papirju; ako pa res ne bo miru, bo tisti, ki je sejal prepir, imel žalostno žetev in rad bo pobegnil s svojimi dvomljivimi a vendar nevenljivimi zaslugami in deseto — faro!

(Pojasnilo.) V cenjenem listu „Domovina“ od dne 16. oktobra t. l. št. 42. je nek dopisnik v svojem dopisu o gornjegraškem okrajnem zastopu pisal, da bi bil jaz s čast. gosp. Šmartinskim župnikom napravil nekakšen kompromis. To je neresnično, ker jaz sploh o kakšnem kompromisu nič vedel nisem.

Ljubno, dne 19. oktobra 1896.

Jos. Dekort, župnik.

(Poštni pot) hodi za občine Pletenje in Zdole iz pošte Videm od dne 16. oktobra t. l. štirikrat na teden. S tem je tem občinam jako vstreženo, ker vendar dobivajo bolj lahko redno svojo pošto.

(V Brežicah) obsodili so razbojnike, ki so dne 15. avgusta t. l. s koli napadli mirno-idoče dijakke, ki so se vračali iz „Narodnega doma“ in sicer je dobil Žerjav tri tedne zapora, Nerat dva tedna, Bahčič ali Jurca teden dni in

Tukaj z dobrim daljnogledom med meglo preganjajočo se, opazujeva kraje, kolikor je doseglo oko. On poznat s temi kraji, tolmači mi, kje je pojedina vas, kje blizo je ta in oni trg, zlasti še posamezne cerkve. Čudila sva se visokemu Razborju pod sv. Uršulo (najvišjo župnijo v Lav. škofiji), poleg na levo Zavodnje, nekaj višje sv. Križ pri Belih vodah, zatem sv. Mišel pod Goltmi, Oljska gora, Št. Vid, Kozjak itd. itd.

Da smo začeli prav jasno vreme, bi nam se razgled vse drugače razširil. Profesor Macun je okoli leta 1866. potoval preko Pohorja, kar je opisal v „Letopisu“ Matice slovenske leta 1868. (če se ne motim). Ta je trdil, da je razločno videl Triglav in Zvonik proti večeru, več kranjskih gora in krajev proti jugu, na vzhodu je opazil planjavo ogersko, proti severu pa, ker je bil popoldan, je najlepše se videlo na Gornji Štajer. Mesta Gradec, Lipnica in druge se kaj lepo vidijo, tako tudi Št. Andraž v Labodski dolini. Bližnji kraji pa, kakor Dravska dolina, Slovenjgraška, Šaleška, tu in tam tudi Savinjska dolina se vsemi lepotami svojimi pa je naravnost odprta za pogledati. Vendar, kakor rečeno,

to le takrat, ako je vreme jasno in prozorno!

Ker je najsi tovarišem jelo mraziti, greva k ostalima na vrh, katera pa najdeva — spati. Par krepkih dregljajev ju vendar spravi na noge in vsi se napotimo k ognjišču. Ko si s par požirki „vežemo duše“, opazimo zopet nesrečo. Steklenica najboljšega terana, se je namreč v torbi razbila in do malega iztočila žlahtno kapljico. Ni kazalo drugače kakor pretočiti v drugo, kar ga je še ostalo, na to pa nevoljni zopet na noge, ker pot je še dolga. Namenjeni smo bili pohoditi danes tudi „Jezero ribniško“ na vrhu Pohorja, za blizo dve ure hoda od Velike kape proti jugu.

Pohorje na vrhu, to vam je valovit svet. Od Male kape do šentlovrenškega jezera (kake tri ure hoda) so vedni griči in dolinice. Od tam do „Okroglišča“ nad Vitanjem je za uro hoda neprestana ravan. Vendar tako daleč nas danes ni mikalo, na „Okroglišču“ se Pohorci navadno zabavajo kakšno nedeljo proti jeseni. Takrat ob sejmu in se radujejo krasnega razgleda krajev proti Vitanju, Konjicam, Poličanam in še dalje.

Ne vem ali se te navade še drže vsako leto, obhajati „lepo nedeljo“ tu na vrh planine, pred nekaterimi leti vsaj je še bila.

Ko jo mahamo že dobro uro, dospemo na Črni „kugel“ (vrh), kateri grič je baje še par metrov višji od Velike kape. Tu bode zopet malo počitka in kosilca. Čitatelj se bode morda čudil, da na planini bi moral človek vedno jesti, ali če on poskusi to pot, ne bode nič boljši v tem obziru. Zlasti, če začne piti čvrsto planinsko vodo, takrat mu je želodec vedno gladen, naj ga bi še tako „naphal“. Najbolj izda potem še polenta, zato se pa drvarji le te držé.

Črni „kugel“ se imenuje zato, ker je menda edini grič na Pohorju, ki je bil razun Male kape z drevjem obrasten tudi na vrhu. Tudi on je postal plešast, kajti, ko so mu pred nekaj desetletji posekali boljša drevesa, je ostala veter posušil. Sedaj ga menijo zopet pogozditi, pa bode menda šlo trdo. Mlado drevce brez zavetja težko in slabo vspeva. Tukaj ogledujemo kraje v gospodarskem obziru. Žalibog da je večina „planine“ proti Mislinjam, Vitanju in Slov. Gradcu lastnina grajšakov, kmetje imajo pravega gozda le malo.

Jurkas pa pet dni zapora. — Prav je, da zlo-
dejci prejmo zaslužen kazni, dostavimo le: Ko-
liko so pa zaslužili oni, ki so to svojat nahuj-
skali do napada? Tudi o tem še spregovorimo.

(Čudno ravnanje) z učitelji uprizarja g. F. Tax. Ne da bi skliceval okrajnih šolskih svetov, nastavlja in prestavlja učitelje po svoji volji. V to nekaj dokazov: Dne 28. julija t. l. vložil je pri tukajšnjem uradu okr. šol. sveta učitelj K. prošnjo za učitelja v Pišce. Dne 3. avgusta t. l. dobil je odlok, ki je počel: Okr. šolski svet za brežki okraj je v svoji seji dne 25. julija t. l. odločil itd. Torej so prej odločili zanj, nego je vložil prošnjo, akoravno ob tistem času niso ve-
deli, da gosp. K. sploh živi. — Učiteljski kan-
didat A. Sch. bil je odločen od c. kr. deželnega
šolskega sveta za supleta na šolo v Brežice. Dobil je dekret od g. F. Taxa dne 18. t. m., po-
zneje šel je v „Narodni dom“. Menda v kazni
za to je dobil pol ure po prvem, drugi dekret,
s katerim ga je poslal g. F. Tax v Artiče, koja
služba nese 24 gld. na leto manj plače. Seveda
g. Sch. ni šel v Artiče, marveč naravnost se od-
peljal k deželnemu šolskemu svetu v Gradec.

(Z Dornave pri Ptui) dne 19. oktobra
1896. (Neslana pisava.) Neki slovenski list piše
v zadnji številki pod naslovom „Ogerska naša“,
sledede: „Ker ptujski trgovci nimajo za „štimane“
in premožne dekleta v Dornavi pri Ptui dovolj
lepega blaga za obleko, sta se te dni dve
deklini nalašč po vlakcu peljali v Čakovec po
fino blago sebi in šesterim tovarišicam“. S tem
se hočejo grajati ponosna dekleta, ki za svoj
pošten denar hočejo poštenega blaga. Mi pa po-
stopanje teh dornavskih deklet odobrujemo in
tukaj očitno pohvalimo. Ponos in zavednost še
ni napuh in gizda, toraj tudi ni greh. Ptujskim
trgovcem pa to klofuto iz srca privoščimo in
želimo, da bi ta vzgled še druge dekleta iz de-
zele posnemale. Ko so bile volitve za deželni
zbor, so vsi ptujski trgovci, še celo taki, ki se
včasih štejejo za Slovence, ali od volitev izostali
ali pa nasprotno volili. Edina častna izjema je
bil gosp. Martin Muršec, stacunar in barvar v
Ptui, kateri je z nami volil slovenskega kan-
didata in katerega moramo toraj tudi priporo-
čati vsem slovenskim kmetom. Dornavske de-
kleta popolnoma prav in dobro ravnaajo, če
ptujskim trgovskim pomočnikom, ki jih s pri-
liznjenimi besedami preslepiti in omamiti hočejo,
ničesar ne verujejo. Kadar bodo ptujski trgovci,
se drugače obnašali, bomo jih tudi priporočati
mogli in smeli. Ne vemo, če so dotične dornav-
ske dekleta v resnici „štimane“, to pa vemo,
da so zavedne in ponosne. Zakaj bi podpirale
nemčurštvo v Ptui? Njihovo obnašanje je ve-
liko bolj hvalevredno, kakor obnašanje tistih
ptujskih slovenskih dostojanstvenikov, ki so pri
nastopu svojega dostojanstva slovesno obljubo-
vali, da ne bodo pozabili, da jih je slo-
venska mati rodila. Ko pa so prišle volitve,
na to obljubo niso več mislili, ampak se skri-
vali v svoje zidovje, kakor jež pod svojo špiča-
sto kožo ali pa jazbec v svojo podzemeljsko
votlino. Mi postopanje teh deklet bolj odobru-

jemo, kakor postopanje onih slovenskih odličnja-
kov v Ptui, ki dajejo darila za nemčurske slav-
nosti, pri katerih so razobešene „frankfurtarice“
in pri katerih se zasmehuje in ponižuje slovenski
jezik. Pri prihodnji priliki bomo imenovali
imena teh rodoljubov, katerim bi naj bile pri-
proste slovenske dekleta v Dornavi v izgled in
izpodbujajo. Vam pa slovenske dekleta v Dornavi
kliče mo iz srca: Čast in slava! Le tako naprej.
Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.

(Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuija)
priredi v nedeljo 25. t. m. veselico s petjem,
govori in prosto zabavo. Začetek takoj po ve-
čerernicah. Vstopnine ni. K prav obilni vde-
ležbi vabi uljudno odbor.

(Iz Ljutomer.) Starišem, ki imajo namen,
pošiljati svoje učence v tukajšno realko za
daljše izobraževanje, naj služi na znanje, da se
bodo taki učenci sprejemali v torek dne 3. no-
vembra 1896, ob 9. uri zjutraj, v realnini sobi, v
občinskem hramu na Glavnem trgu. Vsak na
novo prišedši učenec naj prinese seboj zadnja
šolska spričevala, če pa je že 14 let star, tudi
odpustno spričevalo dotične šole.

(V mariborsko bogoslovje) vstopilo je letos
le 10 abiturijentov in sicer 3 (Cukala, Gomiljsko,
Rajh, Dramlje, Stiker, Vojnik) iz celjske, 3 (Kociper,
Ljutomer, Lorenčič, St. Jurij, Vogrin, Negova) pa
iz mariborske gimnazije, ostali 4 došli so iz
kranjskih gimnazij.

Druge slovenske novice.

(Povečanje Ljubljane.) Prebivalstvo ljub-
ljanskega mesta se povekša v kratkem za nekaj
nad 1000 duš. Združiti se z mestom del občine
Moste. Na tem delu omenjene občine se je zadnja
leta sezidalo kacic 70 hiš in deželno bolnico.
Poslednje je največ povod, da se je sklenilo ta
del združiti z mestom. Dotični zakon je te dni
dobil cesarsko potrjenje.

(Mala nezgoda pri podiranju hiše.) Dne
14. oktobra t. l. se je nakrat podrl neki uhod
„Knežjega dvora“ v Ljubljani, katerega podirajo.
Poškodval je nekoliko sosedno poslopje banke
„Slavije“. Človek se ni nobeden poškodoval.
Jednega prisiljenca, ki je bil na zidu, je daleč
na stran vrglo, a se mu ni nič zgodilo.

(Novo posojilnico) snujejo domoljubi na Brdu
v kamniškem okraju.

(Vsled žganja umrl.) Močni, 28letni hlapec
Janez Hartmann v Starem Dvoru pri Škofjiloki,
se je v neki krčmi tako napil žganja, da je
mrtev obležal.

(Nezgoda na potu iz gostilne domu.) Dne
17. t. m. sta v Soči na Gorenjskem dva kmeta
močno vinjena šla ob 11. uri po noči domu. Že
blizu doma se jeden zvrne pod pot in je bil
tako mrtev. Zlomil si je tilnik.

(Dva jezova) je vzela zaradi vednega de-
ževja narasla Bistrica pri Podbrezji. Mlinarja
imata 800 gld. škode. Dalje časa ne bode
mogla mleti.

(Trgatev) se je v Savski dolini končala,
pa seveda ne z dobrim vspehom, kakor je bilo

pač pričakovati po tolikih nezgodah, katere so
letos trto zadele. Vino bode imelo nizko ceno,
ker ne bode močno, kajti mošt ni sladak, kakor
je bil v dobrih letinah.

(V Novemestu) je 15. t. m. zborovala
kranjska kmetijska družba zgolj v ta namem,
da se dolenski kmetovalci temeljito podučijo o
novi vinoreji. Zbor, s katerim je bila združena
razstava vseh orodij in pripomočkov, kateri po-
spešujejo izrejo ameriških trt, je bil jako dobro
obiskan; kajti v „Narodnem domu“, kjer se je
vršil, sešlo se je bilo blizu 200 obiskovalcev,
osobito vinogradnikov in veliko kmetov. Govorili
so vsi najboljši strokovnjaki o vinoreji, katerih
govor se je vršil edino le o tem, kako se je
vspešno pečati z ameriški trtami, o tem, ka-
tere trte so sposobne za saditev, kako se cepijo,
kako se jim gnoji, in osobito o tem, s katerimi
domaćimi trtami se imajo požlahtnovati.

(Utonil je) dne 18. t. m. v Idriji blizu
mestne klavnice Nace Božič. Vračal se je domu
iz cerkve, a ga je na potu vrgla božjast in
zdrknil je v vodo. — Dne 16. t. m. so pa na
Studencu pri Ljubljani iz vode potegnili nekda-
njega pekovskega mojstra Roka Juherta. Sodi
se, da je sam skočil v vodo, ker je živel v ne-
ugodnih gmotnih razmerah. Zapustil je vdovo
in dva nepreskrbljena otroka.

(Ponarejene krone) V Senožečah so oro-
žniki prijeli posestnika Josipa Čekovina iz Hre-
novic, ker je izdajal ponarejene krone. Čekovin
trdi, da jih je dobil od peka, pri katerem je
menjal petak. To se mu pa prav ne verjame,
temveč ga sodijo, da jih je sam delal.

(Povodnji.) V več krajih na Slovenskem
so bile zadnji čas povodnji. Vipavsko dolino na
Kranjskem je voda poplavlila, ljubljansko barje
je močno preplavljeno, pri Dobropoljah je bila
voda pretrgala železnico. Tudi Sava je v neka-
terih krajih prestopila bregove. Na Koroškem je
pa Drava napravila več škode. Na Primorskem
je voda preplavila vso tržiško ravan, v Trstu je
voda vzdignila ploče od kanalov in tekla je po
ulicah in drla v hiše in prodajalnice.

(Vabilo) k slavnosti otvorjenja slovenske
šole družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Rupertu
pri Velikovcu, ki se bode vršila v nedeljo dne
25. oktobra 1896. l. s sledečim vspehom: 1. Ob
10. uri zjutraj slavnostna pridiga v predmestni
farni cerkvi v Št. Rupertu, koja govori č. g. vi-
karij Val. Podgorc. 2. Po pridigi velika sv. maša
in potem „Te Deum laudamus“. 3. Takoj po
cerkvenem opravilu slavnostno zborovanje po-
družnice sv. Cirila in Metoda za Velikovec in
okolico, ob ugodnem vremenu na vrtu nove šole,
sicer pa v šoli sami: a) pesem „Naša zvezda“,
pojejo gg. pevci iz grebinskega Klostra; b) po-
zdrav predsednika; c) slavnostni govor, govori
č. g. stolni kaplan Matej Ražun; d) blagoslov-
ljenje šole po preč. g. dekanu Janezu Wieserju;
e) pesem na čast sv. Cirila in Metoda, pojejo
pevci iz grebinskega Klostra. 4. Ob polu 2. uri
popoldne banket v gostilni gospe Ane Aufmuth
v Velikovcu s prosto zabavo, govori in petjem.

Boljšje je v tem obziru na severni strani Po-
horja, kjer še precej trdno stoje kmetje nad Ru-
šami, v Št. Lovrencu, Ribnici itd. do Spodnjega
Dravograda. Sploh pa je Pohorje sedaj še precej
zaraslo, odkar se manj povprašuje za bukovim
lesom in ogljem. Kraju je to le na korist, se vsaj
planine manj odirajo, kakor se je to pred deset-
letji godilo.

Da bi tovariša zopet ne zaspala, „kajti
njune oči so bile dremotne“ vsled prečule noči,
urežemo jo naprej proti jezeru. Čez dobre pol
ure dospemo k „Cerkvici“, to je mala groblja
kamenja, kjer pravijo, da je bila nekaj kapela.
Mogoče je to, ker v majhnej dolinici v zavetju
pred kakšnim sovražnikom se je ljudstvo lahko
zbralo k božji službi. Kamenje je videti obde-
lano, vendar, če je kaj na tem, je morala biti v
srednjih stoletjih. Vsaj v župnijskih arhivih se
dajnih ni o tem ničesar za najti. Ljudstvo celo
trdi — seveda v bajki, — da je nekaj ob rim-
skih časih držala cesta po vrh planine od Ma-
ribora do Slovenjgradca, kar pa je in ostane
bajka. Vsaj niti sledu o tem ni moči najti, vrh
tega so marsikje tla za cesto premehek.

Ko dospemo od „Cerkvice“ na bližnji grič,
glej pred seboj par streljajev spodaj na ravnici
— planinsko jezero! Okoli 200 metrov dolgo in
tretjino toliko široko jezero obdano je daleč okoli
z gostim borovim grmovjem, da je do jezera
težko priti. Po edinej stezi slednjič vendar pri-
kobacamo do vode, katera se nam sicer ni zdela
globoka ali je jako blatna na dnu. Vsled tega
se globočina tudi ne da toliko določiti. Voda
jezera je mlačna, prav primerna za kopanje. V
koti tam doli na jezeru je pa kakor nalašč za
pravljico na vodi velik grm, kjer pravijo stari
ljudje, da stanuje v njem „jezernik“. Bog varuj
mešati mu vodo ali kamenje metati vanjo, kmalo
se zatemni nebo in „jezernik“ se maščuje s
strašno nevihto. Tega veselja mu mi nočemo
privoščiti, temveč ogledaje si ta nenavadni kraj,
zavijemo jo nekaj streljajev više k studencu,
kjer nam je v zavetju pred hladnim vetrom kaj
prijeten bil počitek.

Voda ti planinska, kako okrepčevalna si
utrujenemu telesu! Imeli smo sicer še vina, ali
bolj nam diši ta pijača narave, ki izvira tu in
se vije med planinskimi zelišči in cvetkami. Ko

se takšne vode napiješ, diši ti jed, da bi kar
kamenje grizel. Ko se zadosta okrepčamo, prisije
skozi meglo k nam gorko solnce, da je kar va-
bilo k spanju. Sedaj nisem zameril tovarišema
da malo zadremljeta, ali vsem bi se to na vrh
planine ne smelo dovoliti.

Tega sem se čez kake pol ure že prepričal,
ko se je začelo že „krpačiti“ v oblakih, kateri
se tukaj kar zemlje dotikajo. Nismo čakali na
mogočo nevihto, marveč koj po znanej poti jo
mahnemo navzdol. Sedaj je šlo hitreje nego v
jutru navzgor, vendar je trebalo še dobro uro,
predno dospemo do doma jednega tovariša. Nato
se razkropimo še dalje, tako da smo okoli pete
ure že vsi na varnem. Storili smo pota kacic
šest ur in porabili jeden dan, ali nič nas ne
greva, vsaj moremo kot ponosni Pohorci reči,
da poznamo „Kraljico Pohorja“ Veliko kapo in
vemo, kakšno da je naše pohorsko „planinsko“
jezero!

(Električno razsvetljavo) mislijo napraviti v Pliberku na Koroškem.

(Martin Štih — oproščen.) Celovško okrajno glavarstvo je bilo obsodilo na 50 gld. globe sklicujoč se na cesarsko naredbo z dne 20. aprila 1854, g. Martina Štiha, ki je kot slovenski deželnozborski kandidat grajal na nekem volilnem shodu nekatere zakone, ki kmetu le škodujejo. Deželna vlada celovška je pa razsodbo razveljavila, ker ni v zakonih utemeljena.

(Dvornim svetnikom) pri deželni vladi celovški je imenovan Fr. vitez pl. Kozaryn-Okulič, ki je bil dosedaj pri policijskem ravnateljstvu na Dunaju. Slovenski seveda ne zna.

(V Trstu) se je utrgal 15. oktobra t. l. dvakrat oblak. Po nižjih ulicah bilo je vode do kolen; drla je v hiše in posebno v magacine, v kojih je učinila ogromno škodo, n. pr. v vojaškem magacinu je uničila mnogo moke. Ko bi voda tako hitro ne odtekla, ko je pridrla, pela bi pač huda prizadetim. Na ulicah se je dalo opazovati več imenitnih prizorov. Nekateri so slekli škornje in podvihali hlače in krila, drugi so se dali nositi ali voziti.

(Hiša se je podrli.) Na Greti pri Trstu se je ob poslednji povodnji in viharju podrli hiša zidarja Skrla. Hiša je bila že stara in slaba. Lanski potres je bila vendar še dobro prestala, a letošnja povodenj jo je pa končala.

(Shod „Edinosti“ — razpuščen.) V nedeljo je bil razpuščen dobro obiskani shod društva „Edinost“ na Proseku. Razpust je zakrivil zastopnik politične oblasti magistratni komisar Vidusso. Neopravičeno se je vedno vtikal v razpravo, za kar vladni zastopnik nima pravice. Ko so nekateri zborovalci odločno ugovarjali takemu postopanju vladnega zastopnika, je ta razpustil shod. Vidusso se je ves čas na shodu tako obnašal, da se je videlo, da je prišel na shod z namenom, da ga razpusti.

(Šolnino.) Goriški deželni zbor je sklenil precejšnjo šolnino vpeljati. Temu so ugovarjali slovenski poslanci, a njih ugovarjanje ni nič pomagalo. Sedaj, ko dotični zakon stopi v veljavo, pa italijanski agitatorji po vaseh ljudem lažejo, da so šolnine krivi slovenski poslanci. S takimi ljudmi se imajo pri nas boriti Slovenci.

(Davica) močno razsaja po Goriškem. Imajo jo v goriški okolici, še bolje pa po hribih. Pomrlo je že mnogo otrok.

(Ubila se je v Vrtojbi) na Goriškem sedeminsedemdesetletna Marijana Faganelj. Padla je po stopnicah, ko je hotela o polnoči iti na dvorišče.

(Tatvina.) Simonu Draščeku, trgovcu in mesarju v Kobaridu so po noči neznani tatovi vlomili v hišo, ukradli 700 gld. denarja, nekaj srečk in vrednostnih papirjev in več trgovskih pisem. Nekaj drobiža so pustili po tleh raztresenega. Sumi se, da so tatovi cigani, ki so se zadnji čas potikali okrog Kobarida.

(Flapp in Italijani) Poreški škof Flapp je dosedaj vedno bil pri Italijanih v čisljih. Radi bi ga bili dobili celo za škofa v Trst. Te dni je pa zgubil italijansko zaupanje. Ko je bila birma v Vižinadi, je imel dolgi govor najprej v hrvaščini, potem pa v italijanščini. To je grozno razburilo Italijane. Ko je prišel iz cerkve so se slišali najgrši kliči proti škofu in Hrvatom. Nastal je bil velik nered. Razgrajače so morali z orožjem razganjati žandarji. Italijanski listi pa škofa Flappa sedaj grozno napadajo, ker je tako hudo žalil narodni čut Italijanov.

Druge avstrijske novice.

(Avstro-ogerska pogodba.) Večina madjarskih listov je proti obnovljenju pogodbe z Avstrijo, posebno če naša državna polovica ne popusti zahteve, da se poviša ogerski donesek k skupnim troškom. Kdor bi sodil po pisavi ogerskih časopisov, moral bi biti prepričan, da bodo le Madjari na velikem dobičku, ako se pogodba nič več ne obnovi, da je torej obnovenje le v korist naši državni polovici. V resnici je pa baš narobe. Sam bivši ogerski minister pri kraljevem dvoru grof Andrassy je v neki knjigi, katero je sedaj izdal, pojasnil, da je mnenje večine Madjarov popolnoma napačno. Ogerski je treba trajne zveze z Avstrijo. Poleg Avstrije more obstati le

kot veleblast, ne pa kot vlast tretje vrste, s kakimi 15 milijoni prebivalci. Samo na Balkan naj pogledajo Ogri, pa bodo videli, kako žalostno je stanje tacihi malih držav. Zveza z balkanskimi državami, kakor jo je želel Košut bi bolje vezala Ogersko, kakor pa pogodba z Avstrijo. Razdelitev vojske bi pripeljala do popolne razdelitve avstro-ogerske države. V Nemčiji se najbolje boje, da bi se kako rušilo jedinstvo vojske, ter s tem bi prišla vsa državna zveza v nevarnost. To velja tudi za Avstro-Ogersko. Vidi se, da tudi Madjari spoznajo važnost zveze z Avstrijo zanje, in se ni treba bati, da jo bodo kar razbili, ako naša državna polovica jim v vsem ne prijenja.

(Koblerjeva interpelacija.) Dne 19. oktobra t. l. je interpeloval poslanec Koblar ministra notranjih stvari zastran nepostavnega postopanja celovškega okrajnega glavarja Max Nevina proti Slovincem.

(Iz proračunskega odseka.) Pri posvetovanju o zakonu o urejenju poslov srednješolskih profesorjev, se je odsek izrekel, da bi profesorji povsod dobivali 1400 gld. plače. Vlada je hotela, da bi profesorji na Dunaji dobivali po 200 gld. več kakor drugod, kar pa ni obveljalo. — Huda debata je bila o tem, da bi se podržala koležnina (šolnina) na vseučiliščih in se zato profesorjem zvišala plača. Sedaj dobivajo profesorji koležnino. Nekateri, ki imajo dosti slušateljev, imajo ogromne dohodke, drugi pa nič. To hoče izravnati minister Gauč in odsek se je izrekel za to.

(Shod avstrijskih odvetnikov) sedaj zboruje na Dunaji, zbralo se je k temu zborovanju 437 odvetnikov iz raznih krajev. Največ jih je prišlo iz Češke, Moravske in Galicije. V imenu pravosodnega ministra je shod pozdravil sekcij-ski načelnik Krall in v imenu dunajskega mesta podžupan Neumayer.

(Admiral Sterneck) menda v kratkem odloži poveljništvo mornarice in bode njegov naslednik baje nadvojvoda Karol Štefan.

(Moravski Nemci) so v velikem strahu. Začenjajo se bati za večino v deželnem zboru. Čehom je treba v mestih in kmetijskih občinah pridobiti samo še deset mandatov, pa so v večini. Pri letošnjih volitvah jih še ne pridobe, a dva pa utegnejo le pridobiti. Čez šest let se pa utegnejo razmere za Čeha precej na bolje obrniti. Posebno se Nemci začenjajo že bati za obe trgovski zbornici, ki volita šest poslancev.

(Moravski Židje.) Žid se običajno drži tiste narodnosti, katera ima moč v rokah. V Galiciji se Židje drže poljske, na Ogorskem madjarske liberalne in na Hrvaškem hrvaške narodne stranke. Na Moravskem so dosedaj Židje podpirali Nemce. Zadnji čas so pa Židje jeli se nagibati na češko stran, kar dokazuje, da se bliža konec nemškemu gospodstvu v tej deželi. V „Českožidovskih listih“ priobčilo je več uplivnih Židov oklic, v katerem pozivljajo sovornike, naj volijo Čeha v deželni zbor. S tem koristijo tudi sebi, kajti pravična češka stvar mora zmagati. Kjer pa ne morejo nakrat presukati svojega političnega prepričanja, naj se vsaj volitve vzdržijo.

(Prof. Šime Ljubić) V svojem rojstnem kraju v Starem Trgu na otoku Hvaru v Dalmaciji je umrl prof. Šime Ljubić. Pokojnik se je rodil dne 24. maja 1822. leta. Kot mlad duhovnik začel se je baviti s hrvatskim slovstvom in starinoslovjem. Poslušal je nekaj časa predavanje na dunajskem vseučilišču. Bil je potem gimnazijski profesor v Spljetu, Oseku in na Reki, zadnja leta pa ravnatelj zagrebškega muzeja. Spisal je čudovito veliko in pridobil si mnogo zaslug za hrvatsko zgodovino.

(Praški in dunajski magistrat.) Praški magistrat je poslal dunajskemu neki češki spis. Župan dunajski Strobach je v seji mestnega zastopa naznanil, da je dobil češki dopis, da pa ne more povedati, kaj je v njem, kajti ga ne razume. Večina mestnega zastopa je odobraval županovo postopanje. Omeniti pa moramo, da je dunajski župan Strobach rojen na Češkem in dobro češko zna. Hotel je s tem le pokazati, kako se mu mrzi češčina. Dne 19. oktobra je v praškem mestnem zastopu Breznovski vprašal župana, če mu je znano za Čeha razžaljivo postopanje dunajskega župana. Župan Gregor je odgovoril, da odslej praška občina ne bode več

vsprejemala nemških dopisov dunajske občine. Nasproti drugim mestom se pa praška občina ne bode nikdar ponižala na stališče dunajskega župana. Vsi mestni odborniki so odobraval županov odgovor.

(Hrvaški ban Khuen-Hedervary) se že skoro dve leti dosti ne briga za vladne posle. Njegovo zdravje je močno omajano in nedavno je zopet vzel za jedno leto dopust. To pač ni v redu, da načelnik tako važne dežele tako dolgo biva po tujih krajih. Uprava gotovo pri tem trpi, posebno važnejše stvari se ne rešijo. Zato že redna uprava zahteva, da ban odstopi, ako vidi, da zaradi slabega zdravja ne more več opravljati odgovorne službe. Tudi ogerska vlada bi morala sprevideti, da to ne more dalje trpeti. V Budimpešti imajo sedaj druge skrbi. Volitve se bližajo, in treba je vladi gledati, da dobi večino. Pogodba z Avstrijo tudi vladi dela skrbi.

(Ogersko Primorje.) Madjari po svojih spisih Primorje nazivljajo vedno za ogersko. Te dni so zagrebške knjigarne dobile neki koledar iz Budimpešte, v katerem se sv. Vid imenuje za patrona ogerskega Primorja. Nekateri knjigarne so koledarje poslale nazaj v Budimpešto.

(Ogerska ljudska stranka.) Vodja ogerske ljudske stranke grof Zichy misli v Kečkemetu kandidovati za zbornico poslancev. On je član gospodske zbornice, a se misli vendar dati voliti v zbornico poslancev, kar je na Ogorskem dovoljeno. V gosposki zbornici pa ne bode imel glasovalne pravice, dokler bode poslanec.

Ogled po širnem svetu.

(Dota črnogorske princezinje.) Ruski car je podaril črnogorski princezinji milijon rubljev za doto in diadem iz demantov, vreden dva milijona rubljev.

(Obsojen urednik.) Urednik srbskega časopisa „Male Novice“, Jovan Golubović v Beogradu, je obsojen v triletno ječo, zaradi razžaljenja srbskega kralja. Nov dokaz, kakšna svoboda vlada v Srbiji.

(Vstaško gibanje v Stari Srbiji.) Po poročilih iz Soluna, so v kosovskem vilajetu prijeli več Črnogorcev, ki so ljudi nagovarjali, naj se spuntajo. Več učiteljev, duhovnikov in trgovcev je zamotanih v to stvar. V Beranah prijeli so nekega trgovca s pismom srbskega agenta Velimirja Jakšića do črnogorskega kneza. Po našem mnenju so le Turki sami vso stvar izmislili, da bodo mogli nekaj Srbov zapreti. Črnogorski knez gotovo sedaj svojih ljudi ne pošilja rovat v Turčijo, ko Rusija želi, da se na Balkanu ohrani mir.

(Pruski Poljaki.) Ko je bil Caprivi kancelar se je bilo dovolilo, da so Poljaki služili v poznanskih polkih. To je nemški cesar sedaj preklical in ukazal, da se imajo Poljaki jemati le v nemške polke nastanjene v nemških krajih, da se navzemo nemškega mišljenja.

(Izseljevanje v Brazilijo) je italijanska vlada prepovedala zaradi tamošnjih nemirov. Te dni se je zbralo v Genovi blizu 5000 Avstrijcev, ki bi radi šli v Brazilijo, a jih italijanska vlada ne pusti. Če vlada prepovedi ne razveljavi, bodo se mogli povrniti, ali pa v Brazilijo se odpeljati iz kakega pristanišča. Mej izseljenci je več Kranjcev.

(Preteči Armenci.) Turška oblastva dobila so od več Armencev pisma, v katerih prete, da požgo Carigrad, ako se ne vpeljejo nobene prenosne armenskemu narodu v korist. Kdo ve če Turki sami ne pišejo teh pisem, da bi nahujskali prebivalce proti Armencem. Več carigradskih pouličnjakov že težko čaka kakih izgrediv v Carigradu, da bi zopet mogli krasti.

(Armenci v Carigradu.) Vojno sodišče je minuli teden obsodilo v Carigradu na smrt pet Armencev, kateri so neki metali bombe ob velikem klanji v Carigradu. Pričali so proti njim turški policijisti in poulični postopači. Več zaprtih Armencev misli sultan pomilostiti. V resnici pa sultan ne misli tega storiti iz milosti, temveč le nemara velike sodniške obravnave. Mnogo Armencev so Turki podavili po ječah in pri obravnavi bi se utegnili marsikaka stvar razkriti, ker bi zastopniki veleblasti utegnili nekoliko paziti, da bi se stvar preveč nepravilno ne vrnila. — Turška vlada sedaj razširja novice, da mi-

slijo Armenci z nova napasti Turke in zažgati Carigrad. Razširjenje take novice utegne razburiti mohamedansko prebivalstvo, da zopet napade kristijane. Bati se je torej v Carigradu novega velikega klanja. Pač se je bati, da napadejo Turki tudi Evropejce, ker se govori, da Armenci nove neredne napravijo v evropski obleki.

(Sultan toži Gladstona) Turški sultan toži Gladstona, ker ga je na nekem shodu imenoval zavratnega morilca. Dosedaj se je še le dvakrat prigodilo, da je kak tuj vladar tožil pri angleškem sodišču kakega angleškega državljanca. Leta 1789. sta bila Jurij Ross in Ivan Barry, urednik in izdajatelj časopisa „Courier“ obsojena v šestmesečno ječo zaradi razžaljenja ruskega carja Pavla I. Leta 1803. bil je tožen Ivan Poltier, da je razžalil prvega konzula francoske republike. Ta pravda se pa ni končala, ker je poprej se začela vojna mej Anglijo in Francijo. Potem pa noben vladar ni iskal pravice pri angleškem kazenskem sodišču do letos. Zato je pa svet razdvojen na to obravnavo, ako turški sultan poprej tožbe ne umakne.

(Španiji) delati vstaji na Kubi in Filipinah veliko skrbi. Na Filipinah so odpovedali po korščino nekateri španski oddelki, ki so popravljali utrdbe. Drug oddelek so vstasi otepli. Na Kubi pa je položaj za Španijo tudi vedno neugodnejši. General Weyler je mislil, da s tem prisili domačine da se udajo, če pustoši po otoku. Španski vojaki so požgali več vasij, pokončali mnogo poljskih pridelkov. S tem so pa Španci le to dosegli, da so Združene države jih opozorile, naj naredijo hitro konec sedanjemu pustošenju na Kubi, če ne se Združene države potegnejo za Kubance. To je pa močno prestrašilo špansko vlado, ki je že poprej bila močno nevoljna z generalom Weylerjem. Naznanila mu je sedaj, da naj hitro naredi konec vstaji, če ne pošljejo na Kubo kakega drugega generala za poveljnika. Mislijo na sedanjega vojnega ministra Azkaragga in pa na maršala Camposa. Poslednji je bil pred Weylerjem na Kubi, a so ga bili odpoklicali, ker predolgo ni mogel ugnati vstašev. Očitati so mu, da je premalo odločen.

Dopisi.

Iz Velenja. (Kdaj se začne graditi železnica do Dravberga? — Tretji vlak na „Savinjski železnici“.) Govorilo se je, da se gotovo začne to jesen graditi železnica od Velenja do Dravberga; zdaj pa je spet vse tiho. Saj res, naglost ni nikoli kaj prida, rekel je polž, ko je lezel sedem let čez plot. V Ameriki bi tako progo naredili v par mesecih brez posebnih debat in pomislekov; pri nas seveda posnemamo očaka Noeta, ki je sto let barko tesal. No tolažimo se! Če ne mi, vozili se bodo morebiti vsaj naših otrok otroci po železnici skoz Hudo luknjo v Slovenji Gradec („slovenji“ se zove, ker je nemški) v Dravberg.

Kakor hrvaška „Zagorska“, na Kranjskem „Kamniška“, tako slovi tudi naša „Savinjska železnica“ daleč po svetu zatad — naglosti, s katero se mi grešni ljudje vozimo po njej. Porodile so se zategadelj o tej naši lepi štajerski železnici, na kateri ne vidiš slovenskega napisu, ne slišiš slovenske besede, že najkrasnejše šaljive pravljice, anekdote in bajke! Kadar bom utegnil, jih zberem in dam na svetlo s podobami. Danes pa bi rad nekaj predlagal na korist potujočemu občinstvu.

Vse občine in okrajni zastopi, skoz katere teče „Savinjska železnica“, naj bi vložile peticijo ali prošnjo na urad deželnih štajerskih železnic v Gradec za tretji vlak na tej progi (Celje-Velenje). Takšen tretji vlak (osebni vlak) se je pred kratkim vpeljal na železnici Spielfeld Radgona, in mislim, da se ne bi tako ustavljali našim opravičenim željam. Kajti prvič je zveza s Celjem neugodna in drugič vlak dozdej tako dolgo vozi oziroma se tako dolgo mudi na posameznih postajah, da je brez primere! Za progo Velenje-Celje, ki je 38 km. dolga potrebuje vlak dve in pol uri, medtem, ko na južni železnici poštini vlak prevozi tako daljavo v eni in četrt ure. Vozi pa zato tako dolgo, ker vozi škalski premog. — Človek, ki pride jutraj v Celje ob osmi in en četrt, mora čakati potem ves ljubi

dan na povratni vlak. Kdor pa se pelje iz Velenja v Celje popoldne, primoran je v Celji prenočiti in čakati drugega dne. To je prehuda zamuda časa, ki je, kakor pravijo Angleži, denar. Mej tema dvema mešanima vlakoma bi se moral prej ko prej vpeljati še jeden osebni vlak s par vozovi, ki bi prišel iz Velenja v Celje, oziroma iz Celja v Velenje lahko v eni uri.

Prepričani smo, da takega tretjega vlaka želi vsa Savinjska in Šaleška dolina. Prepričani smo pa tudi, da bodo občine ali okrajni zastopi, zlasti šoštanjski in celjski, res kaj storili za ugodnejše potovanje po naši železnici.

Velenjčan.

Iz Šoštanja. Volitve so pri kraju; začetna razburjenost se polagoma polega, le spomini ostudne nestrpnosti naših nasprotnikov, nočejo bežati od nas.

Da stvar vsakdo zapopade, treba jo je pojasniti. Vsaki katerkoli le nekaj razume, ve prav dobro, da je naš prijazni trg popolnoma slovenski — razun par kričočev-hujskačev!

Imamo med nami „par tržanov“, kateri so Nemci — vsaj kot taki se štejejo, vsi pa le živijo izključno od Slovencev. — Poprejšne čase, bili so bolj mirni — zavedali so se vsaj nekoliko, a sedaj kar je leto sem, zbesnili so do kraja. Pri zadnji deželnozborski volitvi pokazali so se marsikateri v svoji pravi luči. Posebno „hud“ postal je tajnik-namestnik tukajšnje podružnice „Schulverein-a“, krčmar in mesar „k golobu“, g. Hauke. Pomisli pa naj, če bi mu bilo mogoče sebe in svojo družino preživeti, ako bi le od istih 3—4 gospodov bil odvisen, kateri 3—4krat na teden zvečer prihajajo k njemu v „posebno sobo“? kateri pa tudi vsi, razun enega, prodajajo mnogo svoje tvarine „Slovanom“ po širnem svetu, le izrečno od slovenskih novcev sebe in svoje, preživljajo!

Trgovec g. Orel agitiral je prav živahno za nemško stranko, medtem, ko je druge leta znal pri volitvah biti odsoten. „Dolfek“ dobro ve, da le od Slovencev živi, in vendar se je tako daleč spozabil — dá, njegova soproga drznila se je v prodajalnici še celo nekaj drugega trditi.

Istotako delal je „Karluči“ sin krčmarja in mesarja g. Bresnik-a. Piše se seveda „Breschnig“ in ne Bresnik, kot ostala rodbina — a to mu ni zameriti, fant je še mlad in rad bi se kakšenkrat postavil — mogoče še storil neumrjočega, kar pa ne pojde v Šoštanj!

Trgovec g. Werbnigg pokazal je tudi prezigodaj svojo barvo. Prišel je nalašč dva dni popred, še napredno je svojo prodajalnico tukaj odprl, z Dobrne tu sem, samo zato, da bi z Nemcem volil, in to pri vsem tem, ko je že na Dobrni svoj volilni glas oddal. Sploh je pa njegov govor po zmagi v „hotelu k kroni“ dovolj značilen.

Tudi g. Skasa-Ograjšek, se ni znal tako držati, kot njemu in njegovi trgovini najbolj pristojna.

Agent Kopušar, kateri se le za „Kopuscharja“ piše, se te volitve ni vdeležil — bal se je zameriti Nemcem, ko dela svoje kupčije le pri Slovencih v celi okolici, ako pri prihodnji volitvi ne izpolni svoje volitvene dolžnosti do nas, bomo demo priporočali ga vsem našim trgovcem po zaslužnji.

Sedmi gospod, s katerim se nam je še za baviti, je človek, ki je že dvakrat svojo barvo spremenil. Ako bi danes par Turkov sem prišlo, bil bi tudi tem koj udan, če bi le vedel, da bo od njih imel kak dobiček. Ta je tudi denarničar-namestnik „Schulverein-a“, posestnik hotela g. Pečnik. Kak German da mora ta gospod biti, kaže že njegovo ime — vprašam le, od katere besede pride ime „Pečnik“? on seveda se piše „Petschnigg“, to diši bolj po „reihu“ ne, kakor tudi pri „Bueschniku“?

Zdromite se vendar enkrat rodoljubi, sedaj je še čas. Poučite naše manj zavedno ljudstvo in pokažite našim nasprotnikom, da oni od nas, in ne mi od njih živimo. Podpirajmo naše krčmarje gg. Rajsterja in Cerovška in trgovce gg. Jakob Vrečko-ta in Ivan Končan-a. To je naša dolžnost, in zato naj vsak, in brez izjeme na to dela. Ne nosimo našega denarja posiljenim nemčurjem in ne pustimo se od njih, za iste še psovati — temveč pokažimo njim pri vsaki pri-

liki, da mi njih zvičajne politike nikakor ne odobrujemo.

To naj si blagovoljno tudi naš trško-občinski tajnik zapomni.

Usojamo se gg. odvetnike iz Celja, ki prihajajo po opravih večkrat semkaj, opozoriti na to.

Naša domača inteligenca pa naj ne prelomi stare obljube, ter naj nam čuva naše ljudstvo in naše pravice, ker to je nje dolžnost — potem pa dvignili bomo skupno, „barka je še naša in tudi bode ostala!“ Več rodoljubov.

Iz Brežic. (Brežke šole). Ni davno tega, odkar je bilo naše mesto obdarovano z nemško šolo. Doslej je samo jedna učilnica služila v potrebno naobrazbo mladine. Vzememo ste obe narodne stranke pošiljale svojo mladež v to isto poslopje, v iste razrede. Učni jezik bil je v začetku slovenski, polagoma je na to mesto stopil nemški jezik. Tako je bilo mogoče, da so se naučili naši otroci nekoliko nemškega jezika, da je vsakdo, ki je zapustil šolo, mogel umeti nemški govor in pismo. Nasprotno so se nemški otroci precej navadili slovenskega jezika, a ne pravega, ker je učitelj Ornik za to skrbel, da slovenščina ni mogla priti do prave veljave. Nemci in Slovenci so bili razven nekaterih prigodkov in pritožb s šolo zadovoljni.

Kmalom so se nestrpni nemškutarji nasitili miru. Ustanoviti so sklenili lastno, samo nemško šolo. G. Friderik Tax poprijel se je dela. Črtež bil je naglo gotov, agitacija se je začela. Slovenski kmetje so uvideli, da njih narodnost se ne vjema z ustanovo g. Taxa. Vse agitacije in prisile z bodaki so bile zamanj. Samo pet otrok so pridobili s kmetov.

Prišel je dan določne izjave, v katero šolo misli zapisati vsak izmed očetov svoje otroke. Postopači brežki, ki nimajo nič dela, postavili so se v dolgi vrsti pred okrajnim glavarstvom. Vsakdo moral je preteči to stražo, vsakega so prijeli in prigovarjali mu, da naj proda otroke nemškemu molohu. Obetali so grozno mnogo. Učenci te šole ne bodo od svojega doma potrebovali ne krajcarja. Obleko, knjige, peresa in povrh še druga darila bodo prejeli od brežkih nemčurjev. Mnogo jih je odmajalo z glavo, mnogo jih je zabredlo v nastavljene mreže.

Najbolj živahni agitatorji bili so Ornik, Delkot in župan iz dežele polente. Zapazili smo nekatere uradnike, kako so z živahno govorico vabili kmete v izdajstvo materne jezika.

V sobi godilo se je kaj čudnih stvari. Prihajali so poredoma očetje in matere. Po nezakonskem postopanju privabili so šetu marsikaterega v nemško šolo. Pretenje in grožnje so mnogoterega, kateri se je izjavil, da pošlje otroke svoje v obstoječo šolo, pognale nazaj v urad, da popravi svojo izjavo. Kdor je prispel, da popravi svoje besede v prid slovenske šole, bil je odgnan. Na tak način ulovili so za pouk sposobnih — čujte! — 86 otrok. Za to množino dobili so dvorazrednico. Kako je g. Tax postopal pri razpisu nadučiteljskega mesta, čitalo se je po nemalo vseh slovenskih časnikih.

Na nemški šoli hočejo le dobre moči. Ornika nečejo. Boje se menda njegove ortografije ali drugih njegovih „zmogućnostij“. Tarok se otroci tak i tak še ne uče v šoli, tudi za zadolženje so še premladi. Ornik je celo popolnoma porabljen na čudno urejeni slovenski šoli. Tu bode skrbel, da slovenski otroci ostanejo „buteljni“, kakor se je izjavil neki čevljar, vpisoc svojega sinka v nemško šolo. Učil jih bode novonemške ortografije, in preprečil, da ne bode na slovenski šoli toliko uspehov navzlic nadarjenosti naših vaških otrok, kakor v nemški.

Slovenski šoli hočejo odtrgati peti razred. Upamo, da se to ne bode zgodilo.

Razven Ornika je še četvero učnih močij pripravljenih za nemško šolo. Med temi je bil značajan in spoštovan slovenski učitelj. Toda pri konferencijah in kot vohuna ga Tax ne rabi v Brežicah. Poslal ga je v Kapele nadomestiti ondotnega nadučitelja. Mesto njega privzel je še jednega suplenta.

Čudni učitelji so to, ki bodo poučevali našo mladino. Pred vsemi je Ornik dovolj označen.

Druga učna moč je učiteljica J. Burian. Od kod in kaj je, ne vemo. Prejšnja leta je ho-

dila v našo družbo, v čitalnico. Tempi pasati! Sedaj je na naglo postala „Germanka“.

Tretja učna moč je provizorični podučitelj J. Unger. Lani je bil v Pišecah in obiskoval „Narodni dom“, kazal se narodnega; danes igra v zabavo muzikaličnih nemčurjev pri Höflerju na glasovir. Lepo obnašanje učitelja morale in značaja.

Četrto učno moč še premalo poznamo. Le to vemo, da zna dotičnik nekoliko češčine, vse premalo, da ne rečemo odločno nič slovenščine. Kako bode slovenščine nevedšč učitelj poučeval na slovenski šoli!!!

Peta moč je gđ. Derčičova. Pripada na Hrvatsko, nima v Brežicah domovinske pravice, nima kakor gori omenjeni gospod izpita za slovenski učni jezik, zna samo dijalektno slovenščino in je — nemčurka.

Bog se naše mladine usmili! Tako ravnanje ni človeško, marveč vražja zloba. Ne jeden slovenski učitelj ni na slovenski šoli v Brežicah.

Trije Slovenci-nemčurji jedna Hrvatica-nemčurka in jeden Čeh, ki ni zmožen našega jezika, marveč se ga še-le uči, nam bodo vzgajali in poučevali mladež!!

Grozne razmere! Ubogi narod kaj trpiš, kaj prenašaš?! In vendar plačuješ, kmet brežkega okraja, istotako davek, kojega si težje priboril od svoje zemlje, nego oni iz dežele polente in od druge! Kdaj poplaščaš edino pravi davek, kateri gre takim krvolokom, kdaj otrešeš ta jarem?

Gospod Tax je čuden človek, ki ne uvidi, kam pelje zatiranje naroda. Zakaj ste, g. glavar, pogнали vse slovenske učitelje iz Brežic? Zakaj jih pošiljate na boljša mesta, da jih le odpravite iz naše šole?

Razjasnili smo nekoliko razmere naše šole. Pravicoljuben človek bode dejal, da se mora to predrugačiti. Želimo, da bode gospod poslanec Žičkar, to zadevo tudi pojasnil na primernem mestu, in državni naši poslanci na Dunaju. Tako ne smejo stvari ostati!

Narodno-gospodarske novice.

(Umetno sušenje žita.) Za sušenje žita se priporoča živo apno. Za vagon žita je treba 150 do 200 kilo apna. Apno se dene v košare, ki se postavijo tako v kupu žita, da je jim žito do robu. Žito se potem pokrije z vrečami. Žito se pusti tako ležati štiri tedne. Apno potegne iz njega vso vlažnost. Kadar se apno odpravi, se žito premeša, a le pri suhem vremenu, da le suh zrak pride mej žito. Tako sušenje žita se posebno priporoča v mokrih letih.

(Ozdravljenje vrtoglavosti.) Nekega častnika konj je bolehal za vrtoglavostjo, da ni bil več za vojaško rabo. Častnik ga da mej vajami nekemu kmetu, da ga krmi samo s svežo pičo in dela z njim. Pri delu na polji in sveži krmi so iz glave izstopile bolezenske snovi, ki so se hile pri močnejši hrani nabrle v glavi. Ko je častnik prišel po konja, bil je popolnoma zdrav.

(Gnojenje sadnemu drevju) se navadno zanemarija, a vendar bi se posebno jeseni ne smelo zanemarjati. Gnoj je vsak dober, a gledati moraš, da gnojiš blizu glavnih korenin.

Razne stvari.

(Velika riba.) V Vrbskem jezeru na Koroskem vjeli so soma, ki je bil 210 centimetrov dolg in 50 kilogramov težek.

(Oropani sodnijski urad.) Minuli teden so neko noč vdrlji tatje v sodnijsko poslopje v Obrozovem v Dalmaciji in zažgali več spisov. Ogenj se je pravočasno omejil. — Seveda so tatje več reči pokradli.

(Nesreča na Dunavi.) Dne 5. septembra hotelo se je več ljudi in konj prepeljati čez Dunavo. Valovi so odnesli vse seboj. Koliko ljudi je utonilo, se ne ve.

(Zanimiva dedščinska pravda.) Rodbina odličnega poljskega pisatelja Zoge Kačkovskega, ki je umrl v Parizu, zapustivši več milijonov premoženja, se je sedaj za to dedščino začela pravdati, ko je drugače ni moč dobiti.

(Učena odgojiteljica.) Hčerki dunajskega slikarja Roch, sta v Auseeju umrli, ker sta jedli strupene gobe. Gobe so nabrale v gozdu z od-

gojiteljico. Ko so jih domu prinesli, se je kuharica branila jih kuhati, češ, da so strupene. Ko je pa odgojiteljica zatrjevala, da te vrste gobe dobro pozna in ve, da niso strupene, jih je kuharica kuhala in slikarjevi hčerki sta jih jedli in v led tega umrli.

(Zemlja se udara.) V Mostu na Češkem se zopet zemlja udara. Minuli teden se je udrl del kolodvora 10 metrov na dolgem dva metra globokem. Treba bi bilo, da se prepove delo v tamošnjih premogovnikih, drugače se bode vse mesto podrla. Kakor se kaže, vlada dosti odločno ne nastopi proti posestnikom premogovnika.

(Požar v tovarni za petrolej.) Dne 1. oktobra t. l. je gorelo v čistilnici petroleja v Budimpešti. Gorelo je v več skladiščih in petrolejskih rezervarjih. Gasiti se ni moglo, temveč se je delalo samo na to, da se ogenj omeji. Škoda je velika.

(Pogorelo mesto.) Pogorelo je skoraj po polnoma mesto Michigan v Severni Ameriki. Zgorelo je nad 500 hiš in škode je nad 2 milijona dolarjev.

(Grozen vihar) imeli so v državi Florida v Severni Ameriki. Porušil je 20 mest in vasi. Brzjav je skoro povsod potrgal mnogo dreves in podrl in nad 50 ljudi je ubil.

Za zastavo „Celjskega Sokola“ poslali so nadalje svoje prispevke vsled razposlane okrožnice naslednji darovatelji: G. Lovro Bovha, kotarski sudac v Cazinu v Bosni 3 gld., č. g. Anton Randigaj, mestni vikarj v Celji 3 gld., č. g. Ivan Krančič, mestni kaplan v Celji 2 gld., č. g. Josip Potovšek, mestni kaplan v Celji 2 gld., č. g. Josip Kardinar, gimnazijski suplent v Celji 1 gld., č. g. dr. Franc Janežič, c. kr. gimnazijski profesor v Celji 2 gld., g. Andrej Preskar, občinski tajnik na Teharjih 1 gld., g. dr. Fran Jurtela, odvetnik v Šmarji 2 gld., preč. g. Franc Ogradi, opat itd. v Celji 5 gld. in slavni „Hrvatski Sokol v Zagrebu“ 10 gld. — Š prošnje, da bi tudi ostali podporniki in vsi naprošeni rodoljubi v kratkem blagovoljno vposlali svoje prispevke, da se zamore že toli zaželjena sokolska zastava prihodnje spomlad blagosloviti, kliče, izrekajoč vsem dosedanjim in bodočim veledušnim darovateljem srčno zahvalo, bratski „Na zdar“! Odbor „Celjskega Sokola“.

Koledar.

Sobota (24.) Rafael arhangelj; Everget, škof. — Nedelja (25.) 22. pobink. Krišpin, m.; Bonifacij, pap. — Ponedelj. (26.) Amand; Evarist, papež, muč. — Torek (27.) Frumencij, škof; Sabina, muč. — Sreda (28.) Simon in Juda, apostola. — Četrtek (29.) Narcis, škof; Hijacint, muč. — Petek (30.) Klavdij, muč.; Marcellj, muč. — Zadnji krajec dne 29. ob 4. uri 26 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 24. oktobra v Mariboru in Velenju. Dne 26. okt. na Bizeljskem in v Ribnici. Dne 28. okt. v St. Juriju ob juž. žel., v Slov. Bistrici, pri Sv. Tomažu blizu Velike Nedelje, v Cmurku in na Muti. Dne 29. oktobra v Kopivnici.

Loterijske številke.

Gradec 17. oktobra 1896: 40, 5, 81 50, 70
Dunaj „ „ „ 51, 25 27, 46, 50

V najem

se odda takoj pod posebno ugodnimi pogoji dobro vpeljana trgovina z gostilno

ali brez nje, eventuelno kupčija z vinom na debelo in zalogo pive. Ob kraju se nahaja lesna tovarna in je jako mala konkurenca. — Kje, pove iz prijaznosti upravnistvo „Domovine“. (208) 3—3

Lepa hiša

z enim nadstropjem v mestu Celji pri Savinji, z lepim vrtom in kopelmi se proda po ugodni ceni. — Več pove upravnistvo tega lista. (210) 2—2

Na prodaj

je v Sevnici prostorna hiša z velikim vrtom. Hiša ima tri sobe, dve kuhinje, čumnat in klet. Hiša je na lepem prostoru in zelo priprava za rokodelca. Kdor je namenjen kupiti, naj se oglasi pri

J. Klemenc-u
v Sevnici, Štajersko.

Sadjarstvo in vinarstvo je naša bodočnost!

V. Veršec-eva drevesnica in trtnica na Bizeljskem pri Brežicah, Štajersko.

Kdor želi kupiti dobra in zdrava nizka ali visoka požlahtnena debela ali pa pritlikovce vsake vrste jabolk, hrušek, črešenj, sliv, češpelj, orehcv, marelic, breskev, kakor tudi vse vrste jagod in v tovrsto spadajoče sadje po nizki in poštenji ceni ter dobiti zanesljivo blago, naj se obrne na gorenjo trdko. Dobiti so tudi zdravi divjaki vsake baže in pa požlahtnena ameriškanske trte za namizno grozdje, kakor tudi za prešo. Ceniki poštnine prošti in zastoj. (212) 2—2

Izjava.

Ker sem izvedel, da so nekateri brezvestni obrekovalci raztrosili laž, da bi bil jaz pisal članek iz Sevnice v št. 41 „Domovine“, bodi tukaj povedano, da jaz nisem pisal omenjenega članka in sploh nikdar nobene žaljive besede ne v „Domovini“ in tudi ne v katerem drugem političnem časopisu, da nisem nobenega dopisa pouzročil in da o spisatelju člankov iz Sevnice sploh nimam niti najmanjše slutnje.

O drugih krivicah, ki se mi godé od mojih sovražnikov, tukaj ne bodem govoril, temveč vzklknem samo z besedami Kristusovimi: „Bog odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo!“

V Sevnici, dne 21. oktobra 1896.

Jožef Mešiček,
nadučitelj.

Zdravnik dr. A. Praunseis

naznanja, da odpotuje dne 25. t. m. za nekaj dni. Namestuje ga dr. H. Suklje. (213) 1—1

Mlad mož,

večletni poslovodja lesne in vinske trgovine, želi se priženiti na kako posestvo, ki bi se lahko pečal z enakim poslom. Vzame v zakon pa tudi dekle ali mlado vdovo, ki bi imela veselje do enakega posla in ima nekaj tisoč premoženja. — Ponudbe pošljejo naj se upravnistvu „Domovine“ v Celji. (214) 1—1

Vabilo.

P. n. častiti udje „Podpornica društva“ c. kr. nižje gimnazije v Celji, se uljudno vabijo, k občnemu zboru dne 31. oktobra t. l. ob dveh popoldne, Solske ulice št. 21. v II. nadstropje (konferenčna soba).

V Celji, 21. oktobra 1896.

J. Glovacki,
t. č. predsednik.

Dva učenca

sprejme

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključavničar v Celji. (215) 3—1

Lepo posestvo

Lepo posestvo na Lubečni (poprej lastnina Varovšek-ova) sedaj g. J. Pečnaka na Teharjih, z dvema opekarnama (cigono), pod ugodnimi pogoji na prodaj. Proda se pa tudi na drobno. Kdor želi kaj kupiti, obrne naj se na Franc Brenčeta p. d. Bidele na Arclinu pri Vojniku, Štajersko. (216) 3—1

Na prodaj

je lepo posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, veliko grunta in hoste. Pri posestvu je tudi mlin. Na posestvu redi se lahko 15—20 glav živine. Več pove

Marija Zelič

(207) 3—3 Št. Rupert nad Laškim trgom, št. 8.

Učeneca,

s potrebno šolsko omiko, dobrih starišev, slovenskega jezika zmožnega, išče za svoj steklarški obrt

Morie Rauch
v Celji.

Kathreiner
KNEIPPPOVA SLADNA KAVA

je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dehl se povesč, pol hile za 25 kr.

Varilo! Zaradi nižvrednih povarjenih izdelkov je treba paziti na kavnine navoje s imenom:

Kathreiner

VIŠI STROJI ZA POLJEDELSTVO

po najnižji ceni pod najugodnejšimi pogoji pošilja naša firma na poskušanje

IG HELLER, DUNAJ
214 Praterstrasse Nr. 45

Pogosto (starovinski) 182 obrtni obrtniki v strovarstvu in mehaniki izdelujejo in popravljajo vse vrste strojev in naprav. Pripravljeni so tudi na naročila za izdelavo in popravilo strojev in naprav.

Pratika za leto 1897

na drobno in debelo
se dobi pri
Dragotin Hribar-ju v Celji.

Brzjavni naslov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko
mizarski mojster
v Celji
Gospodske ulice
(Herrengasse) št. 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in kovinskih mrljastih raket ali krst. (147) 25-
Po nizki ceni.

DRAGOTIN HRIBAR
trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja v Celji
priporoča gospodom trgovcem in prodajalcem svojo
Veliko zalogo vsakovrstnega papirja
za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega, svilnatga (za cvetice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih Nežiderskih zvezkov, Hardtmuthovih svinčnikov in angleških peres po originalnih cenah tovarniških;
dalje priporoča
zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah
Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah.
Najbolje strune za citre, gosli in kitare.
Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirov za fotografije, listnic itd.
po nizkih cenah.
Šolske in molitvene knjige še poseben popust.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc
trgovec v Celji

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: breskve, hruške, jabolka, divji in pravi kostanj itd.; deželne pridelke, n. pr.: kumna, fižol, bučna zrna, konoplje, malinsko štupo, suhe gobe drobno narezane, želod, knoper, i. t. d. Kupim tudi več vagonov sadja za prešat, pošiljatev se začne 20. t. m. Kdor kaj ima naj se osebno ali pisмено oglasi ter vzorec pošlje.
(135) 52-17

Anton P. Kolenc
trgovec v Celji

„Pri dobrem pastirju“!

Zdravnik

dr. Hinko Šuklje
preseli se 15. oktobra
v „Narodni dom“
I. nadstropje.
(204) 3-3

Primerna birmanska darila
priporoča
Fran Čuden
v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih žepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.
Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.
Ceniki zastoj. (141) 26-

Otročja obleka od 1-50 - 7 gld.

Prva in največja spodnještajerska
zaloga oblek
JOSIP HOČEVAR-ja
v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19
priporoča svojo veliko zalogo
nepremočljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.
Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
nizki ceni.
Velik izbor vseh drugih delov obleke.
Obleko za gospode po meri naredim v roku treh dni iz najbolj priznanega angleškega, francoskega in brnskega blaga, katerega slednjega imam vedno uzorce v zalogi po najnovejšem modnem kroju solidno in po nizki ceni.
Na željo pošiljam uzorce franco. Strojene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugovora zamenim.
(49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Milan Hočevar
trgovina specerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča
častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje blago, zagotavlja joč dobre in cene postrežbe.

Martin Gregorinčič
krojaški mojster, Celje
Cerkveni trg št. 4
priporoča se vis. čast. duhovščini in slavnemu občinstvu za
jesensko in zimsko dobo
za napravo vsakojake obleke po najnovejšem kroju
in po nizki ceni.
Izdeluje posebno lepe talarje, črno obleko in uniformo za uradnike in vojaštvo.
(180) 12-9

Na prodaj. Prejšnje Ottovo posestvo, zdaj lastnina gg. misijonarjev pri sv. Jožefu je zavoljo prevlelike skrbi na prodaj — celo ali na kosce; obstoji iz dveh hiš št. 12 in št. 29 — iz gospodarskega posloplja, kozoča in zemljišča. Cena vsega skupaj je 7400 goldinarjev, kateri se morajo ali takoj ali pa v gotovih obrokih izplačati. Lega je lepa, v Čretu, torej blizu mesta in ena hiša čisto nova, še 12 let davka prosta.
(198) 10-5

Kmetijske stroje:
sadne in grozdne mline, stiskalnice s trajno delujočim dvojnimi in pritisk vravnajočim tlačilom, slamoreznice, ročne mline za žito (s kameni), geple, travniške brane itd. popravljajo, izdelujejo in iz zaloge
po najnižjih cenah
prodaja trvdka:

Pehani, Lorber & dr.
tovarna strojev in livarna v Žalcu pri Celju.
Dalje prevzame v izvršbo vse v strojno in livarsko stroko spadajoča dela, posebno za žage in mline, za hmelne sušilnice itd., prodaja razne stvari lastnega proizvoda in z najamčeno najboljšega železa, kakor: vlitke kotle, stopnjice in navadne rošče, razne plošče, možnarje, železne ograje, uteže za ure itd. itd.
Vsi izdelki so solidno izvršeni, postrežba je točna in najprijaznejša, a cene nižje kot povsod drugod.
Za vsak stroj in vsako delo se jamči.
(142)

SVETA DRUŽINA ali **molitvenik**
v rabo
občni bogoljubni družbi
krščanskih družin
na čast
svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe
in vse navadne molitve

Z dovoljenjem
prečastitega škofstva tržaško-koperkega
v Trstu, spisal
P. Hrizogon Majar
O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar
v Celji.

Cena
v usnje vezani knjigi z zlato
obrezo 1 gld. 20 kr., v usnje
z marmornato obrezo 1 gld.,
v pol usnje 80 kr.
Molitvenik obsega 32 pol ali
510 strani.
Ta molitvenik je namenjen za
ude družbe svete družine nazareške in
vse pobožno ljudstvo. Nobena kršćan-
ska družina naj bi ne ostala brez tega
molitvenika.
Prekupci dobé popust.